

ΡΥΤΗΘΗΝ – ΕΝΝΟΙΕΣ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΣΤΡΕΦΟΥΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ

Αρχές Γλωσσών Προγραμματισμού και Μεταφραστών
Γιάννης Γαροφαλάκης - Σπύρος Σιούτας - Γιάννης Τζήμας

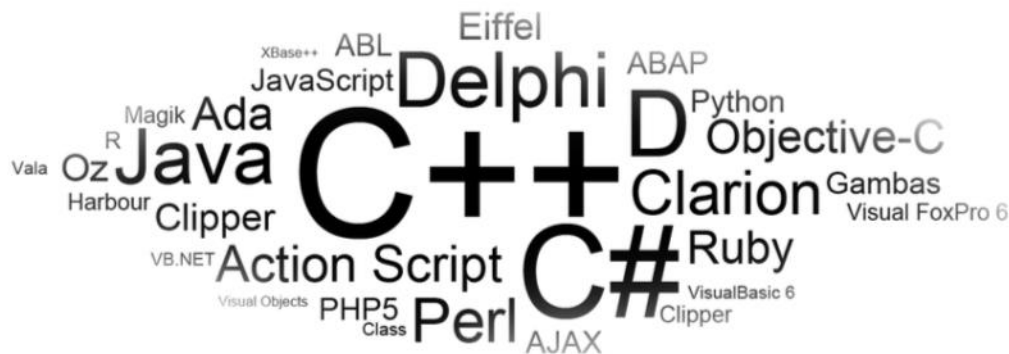
Το πρώτο πράγμα που πρέπει πάντα να κάνετε είναι να ρωτάτε το **γιατί**;

- Σε αυτό το μάθημα θα :
 - Δούμε από πιο κοντά **έννοιες αντικειμενοστρεφούς προγραμματισμού** στην Python και θα
 - Αξιοποιήσουμε αυτά που θα μάθουμε σε πραγματικά **παραδείγματα**.

Αντικειμενοστρεφής Προγραμματισμός (1/3)

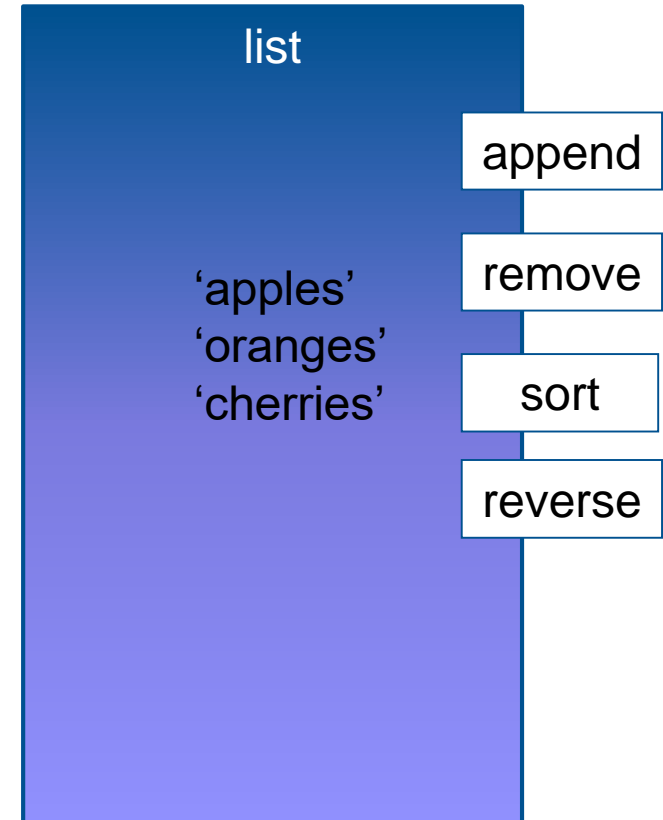
- Ο Αντικειμενοστρεφής προγραμματισμός (Object Oriented Programming - OOP) είναι ένας τρόπος προγραμματισμού που υποστηρίζεται από πάρα πολλές και διαδεδομένες γλώσσες προγραμματισμού όπως τις:

- Python
- C#
- C++
- Java και πολλές ακόμα.

Αντικειμενοστρεφής Προγραμματισμός (2/3)

- Μέχρι τώρα είδαμε πώς να χρησιμοποιούμε αφαιρέσεις και ο αντικειμενοστρεφής προγραμματισμός έχει σαν πυρήνα τις αφαιρέσεις, γιατί τα αντικείμενα είναι αφαιρέσεις – οργανώνουν τη λογική και τα δεδομένα μας μειώνοντας την πολυπλοκότητα.
- Αντί να έχουμε ένα γιγαντιαίο πρόγραμμα με κώδικα και μεταβλητές παντού, μπορούμε να έχουμε αντικείμενα που ομαδοποιούν των κώδικα και τις μεταβλητές μας.
- Έχουμε ήδη χρησιμοποιήσει αντικείμενα όπως η λίστα της Python.
 - Η λίστα είναι ένα αντικείμενο που είναι δομή δεδομένων – ένα δοχείο δεδομένων. Όπως θυμάστε από το προηγούμενο μάθημα, μπορούμε σε μία λίστα να αποθηκεύσουμε τα αντικείμενα ενός καλάθιού αγορών.
 - Επίσης, όμως εκθέτει μεθόδους για να διαχειριστούμε αυτά τα δεδομένα.

Αντικειμενοστρεφής Προγραμματισμός (3/3)

- Ένας λοιπόν από τους **στόχους του OOP** είναι να πάρεις ότι είναι απαραίτητο σε σχέση με μία εφαρμογή και να **βρεις τρόπο να δημιουργήσεις αντικείμενα που να ομαδοποιήσουν τον κώδικα και τα δεδομένα που χρειάζεσαι**. Αυτό μειώνει την πολυπλοκότητα.
- Για να φτιάξουμε όμως το πρόγραμμά μας, εκτός από τα έτοιμα αντικείμενα που μας δίνει η Python χρειαζόμαστε και **αντικείμενα που θα ορίσουμε εμείς** και αναπαριστούν τις **ανάγκες της εφαρμογής μας**.
- Τα αντικείμενα που θα **δημιουργήσουμε** μπορεί να αναπαριστούν **αντικείμενα του πραγματικού κόσμου**, αλλά αυτό δεν είναι και απαραίτητο.

Ας φτιάξουμε λοιπόν ένα δικό μας αντικείμενο...

- Όταν δημιουργούμε ένα αντικείμενο θα πρέπει να υπάρχει ένα **σχεδιάγραμμα** – blueprint για αυτό, ορισμένο κάπου.
- Η **κλάση** είναι αυτό το σχεδιάγραμμα.
- Ας φτιάξουμε ένα αντικείμενο **Person**.
- Μία **μέθοδος** είναι μία **συνάρτηση** που έχει συσχετιστεί με ένα **αντικείμενο**.

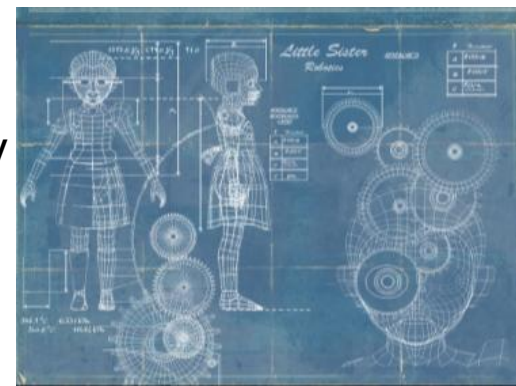
Μία **σύμβαση** που χρησιμοποιούμε στην Python είναι το πρώτο γράμμα της κλάσης να είναι κεφαλαίο.

```
class Person:
    def say_hello(self):
        print("Hello!")

p1 = Person()
p1.say_hello()
```



```
>>> ===== RESTART =====
>>> Hello!
>>>
```


Δεν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τον ορισμό της κλάσης σαν αντικείμενο, αλλά μπορούμε να δημιουργήσουμε αντικείμενα από την κλάση. Αυτή η διαδικασία λέγεται **Instantiation**.

Δεν μπορώ να γράψω **Person.say_hello()** .

Instantiation (1/2)

- Μπορούμε να κάνουμε **instantiate** πολλαπλά αντικείμενα από τον ίδιο ορισμό κλάσης και αυτό είναι πολύ χρήσιμο.

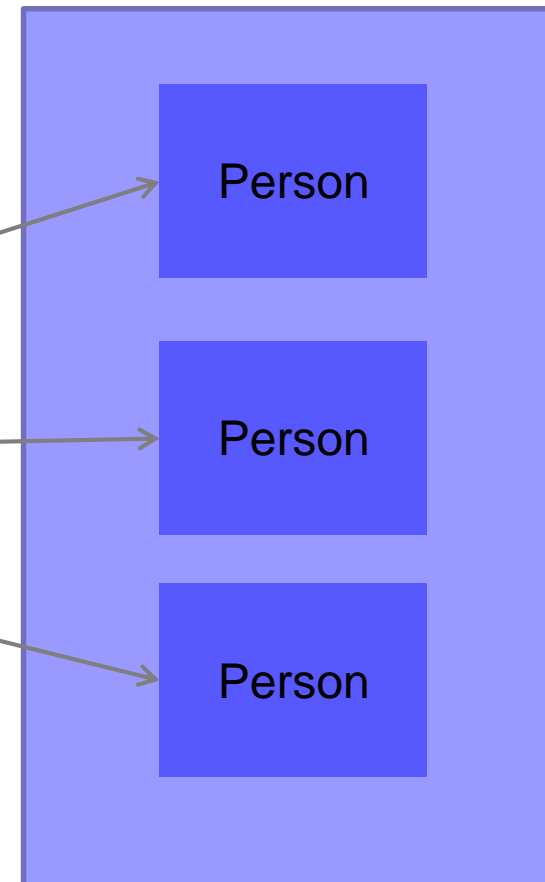
- ⦿ Για να γράψουμε ένα μεγάλο πρόγραμμα σίγουρα χρειαζόμαστε πολλαπλά αντικείμενα.

- ⦿ Για την περίπτωση μας τα αντικείμενα **Person** θα αναπαριστούν διαφορετικούς ανθρώπους.

- ⦿ Κάθε ένα από αυτά τα αντικείμενα θα δημιουργείται διακριτά στη μνήμη και θα κρατάει διαφορετικά τμήματα δεδομένων. Αυτό το ονομάζουμε **κατάσταση / state** του αντικειμένου.

```
p1 = Person()  
p2 = Person()  
p3 = Person()
```

- ⦿ Η κατάσταση ενός αντικειμένου αποτελείται από τα δεδομένα που κρατάει.

Instantiation (2/2)

- Προς το παρόν δεν έχουμε δεδομένα σε κάθε αντικείμενο και ας δούμε πως γίνεται αυτό.
- Όλες οι γλώσσες που επιτρέπουν τη δημιουργία αντικειμένων από κλάσεις, έχουν κάποια **ειδική μέθοδο** για την **αρχικοποίηση των αντικειμένων** με συγκεκριμένα κομμάτια δεδομένων.
- Κάποιες γλώσσες αποκαλούν αυτές τις μεθόδους **constructors / κατασκευαστές**, γιατί χρησιμοποιούνται για την κατασκευή ενός αντικειμένου.
- Στην Python αυτή η μέθοδος είναι η **init** (από το initialize).

```
class Person:  
  
    def __init__(self):  
        self.name = "John"  
  
    def say_hello(self):  
        print("Hello!", self.name)  
  
p1 = Person()  
p1.say_hello()
```



```
>>> =====  
>>>  
Hello! John  
>>>
```


Η μέθοδος `init`

- Αυτός ο τρόπος γραφής είναι μία **σύμβαση** για μερικές από τις ειδικές μεθόδους της Python, με τις οποίες **δεν αλληλεπιδρούμε**.
Δε θα γράφαμε ποτέ `p1.__init__`

- Αυτό το κάνει η Python για εμάς όταν κατασκευάζουμε ένα αντικείμενο.
- Όταν κάνουμε instantiate ένα αντικείμενο το πρώτο πράγμα που κάνει η Python είναι να εκτελέσει την `init` μέθοδο για εμάς. Για αυτό το λόγο είναι ο **initializer** (constructor). Μου επιτρέπει φτιάξω κάποια πράγματα εντός του αντικειμένου πριν εκτελεστεί ο υπόλοιπος κώδικας.
- Η παράμετρος που περνάμε στην `__init__` δε χρειάζεται να είναι η **self**, αλλά αυτό είναι μία ακόμα σύμβαση.

```
class Person:  
    def __init__(self):  
        self.name = "John"  
  
    def say_hello(self):  
        print("Hello!", self.name)  
  
p1 = Person()  
p1.say_hello()
```

Δεν χρειάζεται να περάσουμε κάποια παράμετρο όταν καλούμε κάποια μέθοδο του αντικειμένου και αυτό γιατί η ίδια η Python θα περάσει μία παράμετρο η οποία ουσιαστικά θα είναι μία αναφορά στο αντικείμενο όπου αυτή η μέθοδος καλείται.

Attributes - Κατηγορήματα

- Τα **attributes** / **κατηγορήματα** είναι στην πραγματικότητα τα τμήματα των δεδομένων τα οποία το αντικείμενο εκθέτει. Σε άλλες γλώσσες ονομάζονται **properties**.

- Και αν θέλουμε να το κάνουμε λίγο πιο ενδιαφέρον, ώστε όλα τα αντικείμενα να μην έχουν το ίδιο **name**.

```
class Person:
    def __init__(self):
        self.name = "John"
    def say_hello(self):
        print("Hello!", self.name)

p1 = Person()
p1.say_hello()
```

```
class Person:
    def __init__(self):
        self.name = "John"
    def say_hello(self):
        print("Hello, ", self.name)

p1 = Person()
p1.name = "Maria"
p1.say_hello()

p2 = Person()
p2.say_hello()
```

```
>>>
Hello, Maria
Hello, John
>>>
```

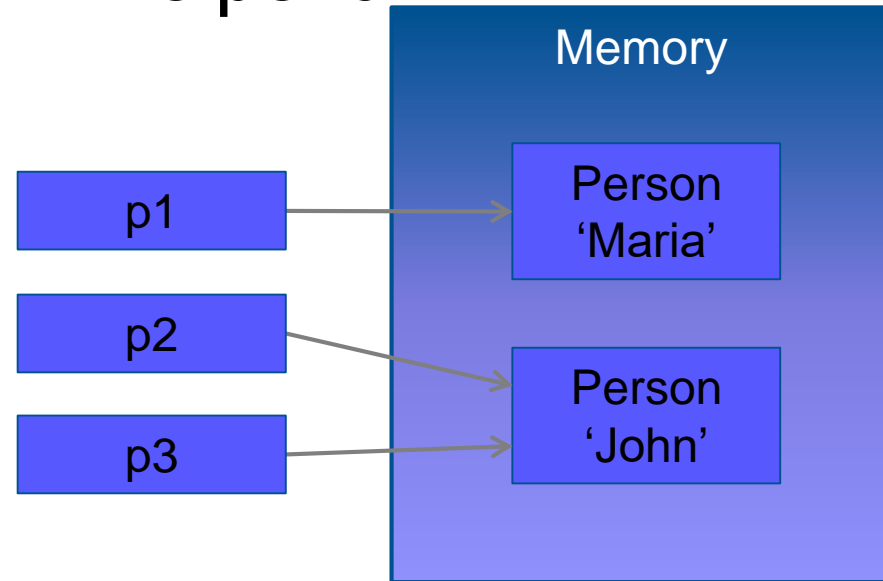
```
class Person:
    def __init__(self, name):
        self.name = name
    def say_hello(self):
        print("Hello, ", self.name)

p1 = Person("Maria")
p1.say_hello()

p2 = Person("John")
p2.say_hello()
```

Και ας δούμε τώρα τη συσχέτιση των μεταβλητών με τα αντικείμενα...

- Όταν δημιουργούμε ένα αντικείμενο αυτό καταλαμβάνει κάποιο χώρο στη μνήμη του υπολογιστή.
- Οι μεταβλητές δεν περιέχουν τα αντικείμενα. Τις χρησιμοποιούμε για να έχουμε πρόσβαση σε αυτά.
- Τις μεταβλητές μπορούμε να τις σκεφτόμαστε σα **δείκτες** ή **αναφορές**.
- Περιέχουν τη θέση που μπορούμε να βρούμε ένα αντικείμενο.
- Μία μεταβλητή μπορεί να δείχνει ένα αντικείμενο κάθε φορά, αλλά **δύο διαφορετικές μεταβλητές μπορούν να δείχνουν στο ίδιο αντικείμενο**.

Αντικείμενα

Τύπος του αντικειμένου

Διεύθυνση μνήμης (Δεκαεξαδικό)

Δείχνουν πλέον στο ίδιο αντικείμενο, άρα και στην ίδια θέση μνήμης.

Πλέον δείχνει σε άλλο αντικείμενο.

Είναι η ίδια τιμή σε δεκαδικό.

Python 3.3.3 Shell

File Edit Shell Debug Options Windows Help

```
>>> p1.name
'Maria'
>>> p2.name
'John'
>>> p1
<__main__.Person object at 0x00000000031D96A0>
>>> p2
<__main__.Person object at 0x00000000031CD390>
>>> p2 = p1
>>> p1
<__main__.Person object at 0x00000000031D96A0>
>>> p2
<__main__.Person object at 0x00000000031D96A0>
>>> p1 is p2
True
>>> p1.name = "Alex"
>>> p1.name
'Alex'
>>> p2.name
'Alex'
>>> p2 = Person("Kostas")
>>> p1
<__main__.Person object at 0x00000000031D96A0>
>>> p2
<__main__.Person object at 0x00000000031D9048>
>>> id(p1)
52270752
>>> id(p2)
52269128
>>>
```

Ln: 46 Col: 4

Και στην πράξη...

```
class Person:  
  
    def __init__(self, name):  
        self.name = name  
  
    def say_hello(self):  
        print("Hello, ", self.name)
```

```
p1 = Person("Maria")  
p2 = p1  
  
p2.name = "Kostas"  
p1.say_hello()
```

```
>>>  
Hello, Kostas  
>>>
```

```
class Person:  
  
    def __init__(self, name):  
        self.name = name  
  
    def say_hello(self):  
        print(id(self))  
        print("Hello, ", self.name)
```

```
p1 = Person("Maria")  
p2 = p1  
p2.name = "Kostas"  
print(id(p1))  
print(id(p2))  
p1.say_hello()
```

```
>>>  
53012128  
53012128  
53012128  
Hello, Kostas  
>>>
```

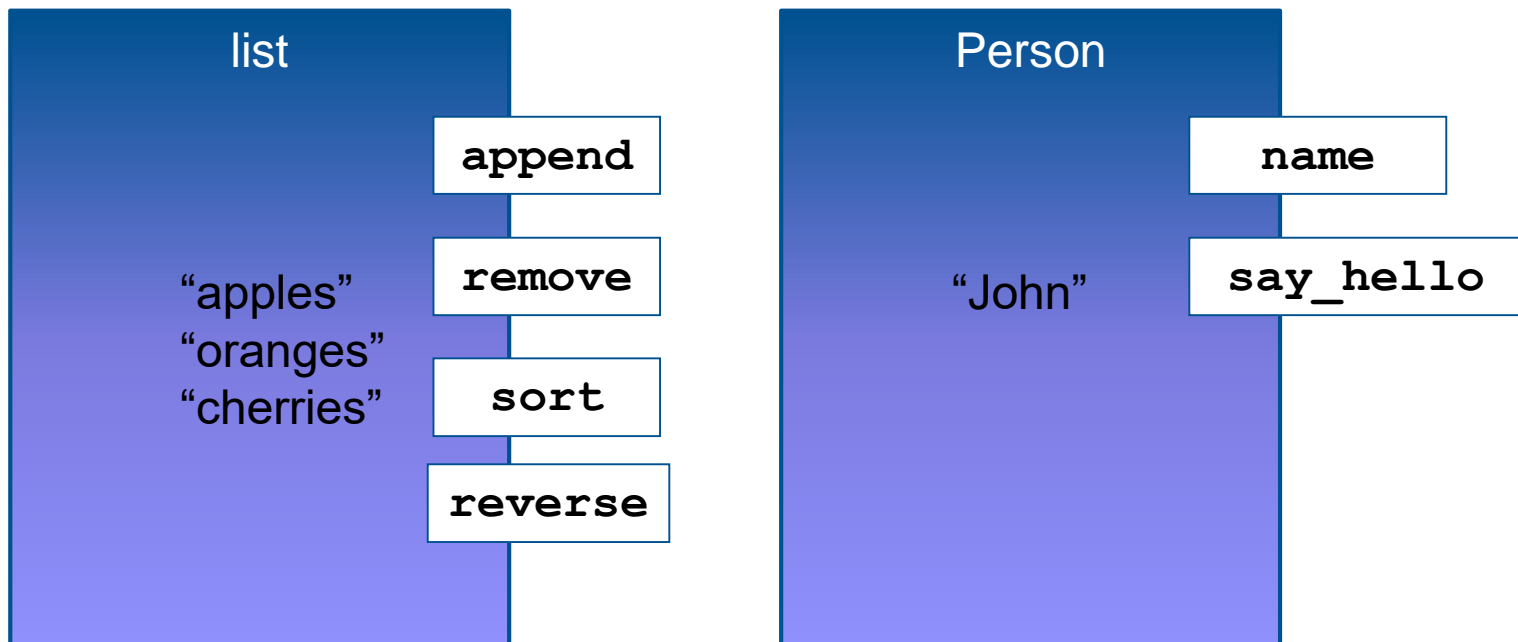
```
class Person:  
  
    def __init__(self, name):  
        self.name = name  
  
    def say_hello(self):  
        print(id(self))  
        print("Hello, ", self.name)
```

```
p1 = Person("Maria")  
p2 = Person("John")  
print(id(p1))  
print(id(p2))  
p1.say_hello()
```

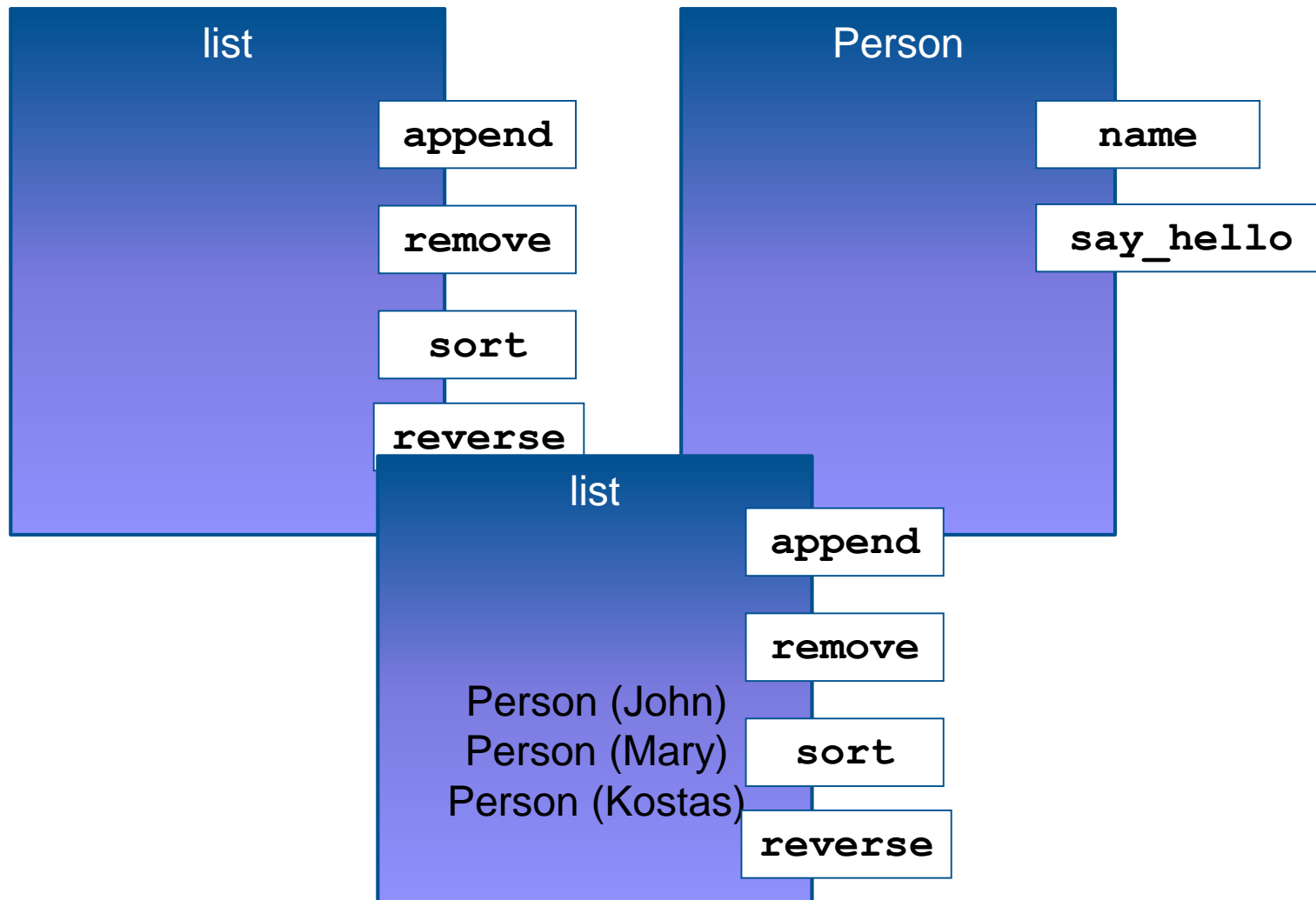
```
>>>  
54038656  
54063792  
54038656  
Hello, Maria  
>>>
```

Ενθυλάκωση – Encapsulation

- Οι αντικειμενοστρεφείς τεχνικές είναι δημοφιλείς τα τελευταία 20 χρόνια γιατί μας επιτρέπουν να δημιουργήσουμε **αφαιρέσεις** (γενικεύουν και απλοποιούν τον κώδικά μας μειώνοντας την πολυπλοκότητά του).
- Ένας τρόπος για να γίνει αυτό είναι η **ενθυλάκωση**. Υπάρχουν δύο τρόποι για να σκέφτεστε την ενθυλάκωση:
 - **Απόκρυψη λεπτομερειών** (ξέρετε πως ακριβώς λειτουργεί ένα list ή πως ακριβώς λειτουργεί ένα αυτοκίνητο πριν το οδηγήσετε;)
 - **Ομαδοποίηση λεπτομερειών σε ένα συνεκτικό μοντέλο: Κλάσεις** (Ενσωματωμένα δεδομένα και συμπεριφορά).

Σύνθεση – Composition

- Το πώς **συνθέτουμε** όλα μαζί τα διαφορετικά αντικείμενα για να κάνουμε κάτι μεγαλύτερο – μία πιο στοχευμένη αφαίρεση.

Ας συνθέσουμε...

- Γυρνώντας στο πρόγραμμά μας σκεφτείτε την περίπτωση που διαχειριζόμαστε μία τάξη.
- Μία τάξη μπορεί να περιέχει πολλά άτομα.
- Θα πρέπει να φτιάξουμε μία αφαίρεση για να διαχειριζόμαστε πολλαπλά αντικείμενα τύπου `Person` και να τα ομαδοποιούμε σε μία τάξη.

...στην πράξη...

Σύμβαση: Όταν ονοματίζετε ένα attribute με `_` σαν πρώτο γράμμα, τότε θα χρησιμοποιείται μόνο εντός της κλάσης. Είναι μία μορφή ενθυλάκωσης.

```
class Classroom:

    def __init__(self):
        self._people = []

    def add_person(self, person):
        self._people.append(person)

    def remove_person(self, person):
        self._people.remove(person)

    def greet(self):
        for person in self._people:
            person.say_hello()

class Person:

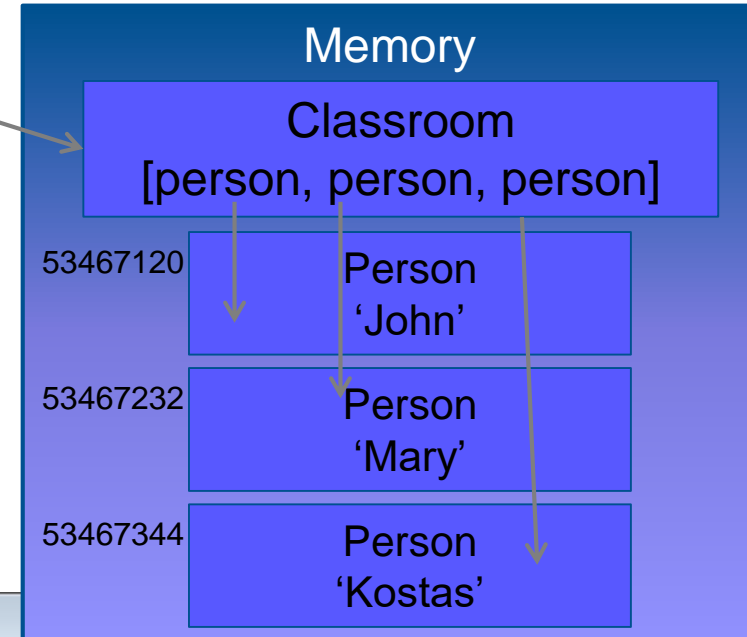
    def __init__(self, name):
        self.name = name

    def say_hello(self):
        print(id(self))
        print("Hello, ", self.name)

room = Classroom()
room.add_person(Person("John"))
room.add_person(Person("Mary"))
room.add_person(Person("Kostas"))

room.greet()
```

room


```
Python 3.3.3 Shell
File Edit Shell Debug Options Windows Help
Type "copyright", "credits" or "license()" fo
>>> ===== RESTART :
>>>
53467120
Hello, John
53467232
Hello, Mary
53467344
Hello, Kostas
>>>
```

Τι είδαμε μέχρι τώρα;

- Είδαμε τις **κλάσεις** της Python οι οποίες έχουν **attributes** και **methods**.
- Μας βοηθάνε να δημιουργήσουμε **αφαιρέσεις**.
- Είδαμε επίσης τις έννοιες της **ενθυλάκωσης** και της **σύνθεσης**.

Στην Πράξη

```
def get_order():
    print("[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)")
    line = input()

    command = line[:1]
    item = line[2:]

    return command, item

def add_to_cart(item, cart):
    if not item in cart:
        cart[item] = 0
    cart[item] += 1

def delete_from_cart(item, cart):
    if item in cart:
        cart[item] -= 1

def process_order(order, cart):
    command, item = order

    if command == "a":
        add_to_cart(item, cart)
    elif command == "d" and item in cart:
        delete_from_cart(item, cart)
    elif command == "q":
        return False

    return True

def go_shopping():
    cart = dict()

    while True:
        order = get_order()
        if not process_order(order, cart):
            break

    print(cart)
    print("Finished!")
```

```
go_shopping()
```

- Ας εφαρμόσουμε στην πράξη όσα μάθαμε στο καλάθι αγορών.
- Μέχρι το σημείο που είχαμε φτάσει το πρόγραμμά μας χρησιμοποιούσαμε μόνο **συναρτήσεις**. Και με αυτές δημιουργούμε **αφαιρέσεις**.
- Κοιτώντας τον κώδικα που γράψαμε βλέπουμε ότι όλα κινούνται γύρω από δύο έννοιες.
 - Την παραγγελία – **order**
 - Το καλάθι αγορών – **cart**

Τι πρέπει να σκεφτόμαστε όμως για να επιλέξουμε τις κλάσεις μας;

- **Αρχή #1:** Να δίνετε στις κλάσεις σας μία **μοναδική ευθύνη**. Για το καλάθι μας η ευθύνη αυτή ίσως είναι απλά να αποθηκεύει τα αντικείμενα που έχει επιλέξει ο χρήστης. Οι κλάσεις σας πρέπει να είναι **μικρές και στοχευμένες**.
- **Αρχή #2:** Να **σχεδιάζετε** τις κλάσεις σας **από έξω**. Γράψτε πρώτα τον κώδικα που θα χρησιμοποιήσει την κλάση πριν από τον κώδικα της κλάσης.

```
class Cart:  
  
    def __init__(self):  
        self._contents = dict()  
  
class Order:
```

```
cart = Cart()  
order = Order()  
order.get_input()  
  
while not order.quit:  
  
    order = Order()  
    order.get_input()
```

Και αφού τα σκεφτήκαμε όλα ας φτιάξουμε τις κλάσεις μας

```
class Cart:

    def __init__(self):
        self._contents = dict()

class Order:

    def __init__(self):
        self.quit = False

    def get_input(self):
        print("[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)")
        line = input()

        command = line[:1]
        item = line[2:]

        if command == "q":
            self.quit = True

cart = Cart()
order = Order()
order.get_input()

while not order.quit:

    order = Order()
    order.get_input()
```

- Φτιάχνουμε αρχικά τις κλάσεις μας.
- Δανειζόμαστε λίγο από τον κώδικα που είχαμε γράψει και μπορούμε να ξεκινήσουμε

```
>>> ===== RESTART =====
>>>
[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)
q
>>>
```

```
class Cart:
```

```
def __init__(self):  
    self._contents = dict()  
  
def process(self, order):  
    if order.add:  
        if not order.item in self._contents:  
            self._contents[order.item] = 0  
            self._contents[order.item] += 1  
        elif order.delete:  
            if order.item in self._contents:  
                self._contents[order.item] -= 1  
                if self._contents[order.item] <= 0:  
                    del self._contents[order.item]
```

```
class Order:
```

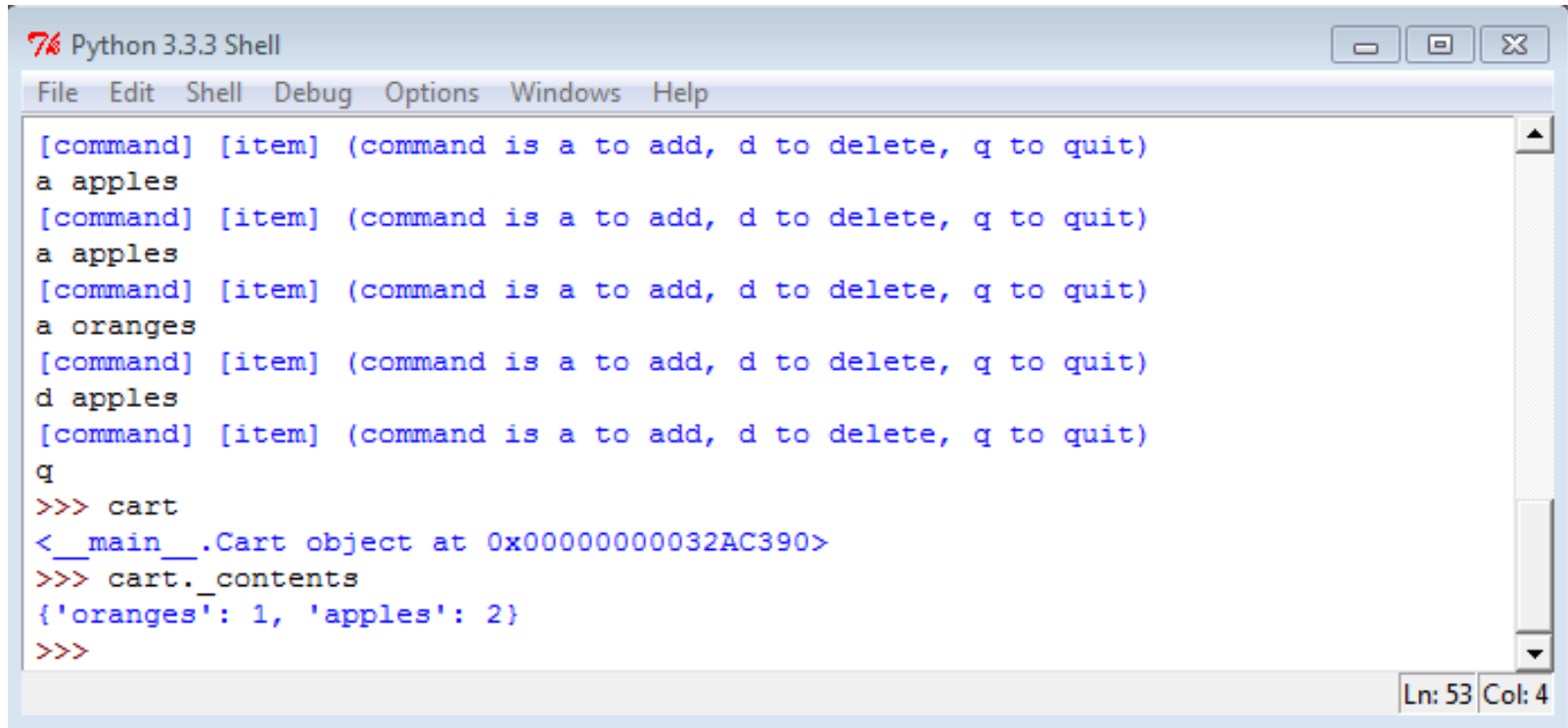
```
def __init__(self):  
    self.quit = False  
    self.add = False  
    self.delete = False  
    self.item = None  
  
def get_input(self):  
    print("[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)")  
    line = input()  
  
    command = line[:1]  
    self.item = line[2:]  
  
    if command == "a":  
        self.add = True  
    elif command == "d":  
        self.delete == True  
    elif command == "q":  
        self.quit = True
```

Κυρίως πρόγραμμα

```
cart = Cart()  
order = Order()  
order.get_input()  
  
while not order.quit:  
    cart.process(order)  
    order = Order()  
    order.get_input()
```

Αντί να κάνουμε το command attribute και η επεξεργασία να γίνει στο process αφήνουμε αυτή τη διαδικασία στο Order.

Αυτό που έχει το καλάθι μας μέχρι στιγμής


```
Python 3.3.3 Shell
File Edit Shell Debug Options Windows Help
[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)
a apples
[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)
a apples
[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)
a oranges
[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)
d apples
[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)
q
>>> cart
<__main__.Cart object at 0x00000000032AC390>
>>> cart._contents
{'oranges': 1, 'apples': 2}
>>>
```

Ln: 53 Col: 4

```
Python 3.3.3 Shell
File Edit Shell Debug Options Windows Help
>>> ===== RESTART =====
>>>
[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)
a apples
[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)
a apples
[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)
a oranges
[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)
d apples
[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)
q
>>> cart
<class '__main__.Cart'> {'_contents': {'apples': 2, 'oranges': 1}}
>>> cart._contents
{'apples': 2, 'oranges': 1}
>>> Cart
<class '__main__.Cart'>
>>> cart.__dict__
{'_contents': {'apples': 2, 'oranges': 1}}
>>> order.__dict__
{'add': False, 'item': '', 'delete': False, 'quit': True}
>>> order.__dict__["quit"]
True
>>> ===== RESTART =====
>>>
[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)
a apples
[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)
a oranges
[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)
q
<class '__main__.Cart'> {'_contents': {'oranges': 1, 'apples': 1}}
>>>
```

```
class Cart:

    def __init__(self):
        self._contents = dict()

    def __repr__(self):
        return "{0} {1}".format(Cart, self.__dict__)
```

```
Κυρίως πρόγραμμα

cart = Cart()
order = Order()
order.get_input()

while not order.quit:
    cart.process(order)
    order = Order()
    order.get_input()

print(cart)
```

Ας δούμε τι περιέχει το καλάθι μας

- Υπάρχουν ειδικές **methods** και **attributes** που μας βοηθάνε.

Python Modules

- Σχεδόν κάθε προγραμματιστικό περιβάλλον παρέχει τρόπο για **ομαδοποίηση** και **οργάνωση** κώδικα.
- Το έχουμε ήδη κάνει με τις **συναρτήσεις** και τις **κλάσεις**.
- Μπορούμε όμως να πετύχουμε ακόμα παραπάνω ομαδοποιώντας τον κώδικά μας σε **διαφορετικά αρχεία**, κάτι που ήδη είδαμε με τη **JavaScript**.
- Στην περίπτωση της Python αυτό γίνεται με τα **modules** και ήδη έχουμε χρησιμοποιήσει ένα module.

```
>>> ===== RESTART =====
>>>
[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)
a apples
[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)
a oranges
[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)
q
<class '__main__.Cart'> {'_contents': {'oranges': 1, 'apples': 1}}
>>> __name__
'__main__'
>>>
```

Sales.py

```
class Cart:

    def __init__(self):
        self._contents = dict()

    def __repr__(self):
        return "{0} {1}".format(Cart, self.__dict__)

    def process(self, order):
        if order.add:
            if not order.item in self._contents:
                self._contents[order.item] = 0
            self._contents[order.item] += 1
        elif order.delete:
            if order.item in self._contents:
                self._contents[order.item] -= 1
                if self._contents[order.item] <= 0:
                    del self._contents[order.item]
```

```
class Order:
```

```
    def __init__(self):
        self.quit = False
        self.add = False
        self.delete = False
        self.item = None

    def get_input(self):
        print("[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)")
        line = input()

        command = line[:1]
        self.item = line[2:]

        if command == "a":
            self.add = True
        elif command == "d":
            self.delete = True
        elif command == "q":
            self.quit = True
```

Κυρίως πρόγραμμα

```
import sales

cart = sales.Cart()
order = sales.Order()
order.get_input()

while not order.quit:
    cart.process(order)
    order = sales.Order()
    order.get_input()

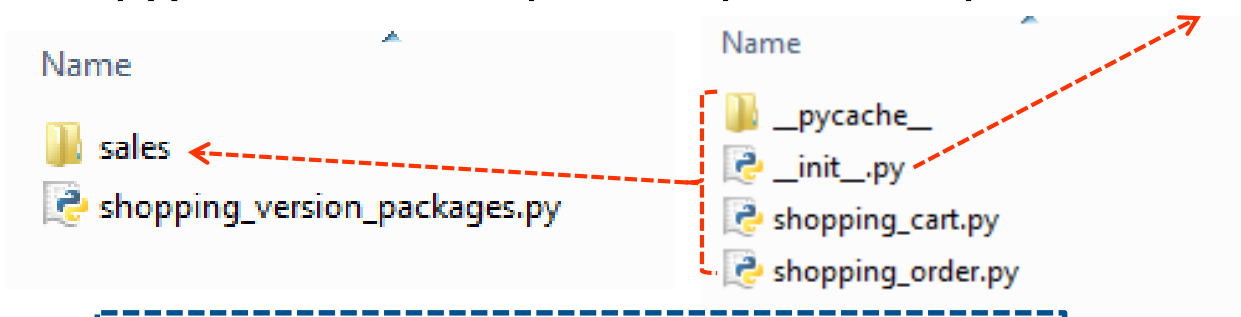
print(cart)
```

Προσέξτε το module το οποίο έχουμε.

```
>>> ----- RESTART -----
>>>
[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)
a apples
[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)
a oranges
[command] [item] (command is a to add, d to delete, q to quit)
q
<class 'sales.Cart'> {'_contents': {'apples': 1, 'oranges': 1}}
>>>
```

Python Packages

- Όταν έχουμε κώδικα σε **πολλαπλούς καταλόγους**.
- Στην Python ένας υποκατάλογος γίνεται **package**.
- Όπως οι κλάσεις έχουν **init** μέθοδο, έτσι μπορεί να έχει και ένα **module** ή ένα **package**. Για το λόγο αυτό φτιάχνουμε ένα κενό αρχείο στον ίδιο φάκελο με το όνομα **__init__.py**

Κυρίως πρόγραμμα

```
import sales.shopping_cart, sales.shopping_order

cart = sales.shopping_cart.Cart()
order = sales.shopping_order.Order()
order.get_input()

while not order.quit:
    cart.process(order)
    order = sales.shopping_order.Order()
    order.get_input()

print(cart)
```